

عنوان مقاله:

بررسی منشا تاریخ نگاری اسلامی

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، حقوق، مطالعات اجتماعی و روانشناسی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

بهراد گردابی

خلاصه مقاله:

حضرت ابراهیم (ع) کنیزی داشت به نام هاجر که زنی بسیار پاکدامن بود در حالی که ساره زن ابراهیم (ع) بچه دار نمیشد به پیشنهاد خود ساره، هاجر به ازدواج حضرت ابراهیم (ع) در آمد و از من این ازدواج حضرت اسماعیل (ع) به دنیا آمد، ولی از آنجا که در میان زنان حسادت به خصوص هنگامی که با هم هوو باشند زیاد است ساره با هاجر بد شد و به شوهر خود گفت که دیگر نمی توانم هاجر و پسرش را تحمل کنم آنها را از من دور کن. حضرت ابراهیم به واسطه ی مصلحتی، که آن هم از جانب خداوند متعال بود، هاجر و اسماعیل (ع) را به منطقه ای که خالی از آب و گیاه بود برد تا دل ساره را آرام نماید و وقتی برگشت خداوند را ناظر اعمال خود قرار داد و خداوند هم منطقه ی بی آب و علف را با برکت و محل ساختن خانه ی خود قرار داد که تمام مراحل و مناسک حج خبر از آن دارد. برای مثال ۷ بار دویدن از صفا به مروه نشان از هفت بار دویدن حضرت هاجر (ع) از کوه صفا به کوه مروه برای پیدا نمودن آب بود که در مرحله ی هفتم خداوند چاه زمزم را به وسیله ی دست و پا زدن حضرت اسماعیل (ع) جاری نمود. خداوند منان ساره را نیز فرزندی عطا نمود به نام اسحاق تا از دل او رشک - هاجر (ع) را بیرون آورد.

کلمات کلیدی:

تاریخ، اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2083056>

